

[Aksel Larsen.]

om der overhovedet bliver noget ud af det, og, hvis der bliver noget ud af det, hvor stor betydning det kan få, hvor store ændringer det vil medføre.

På den anden side er det jo et nyt led i den, om jeg så må sige, organisering af Vesteuropas økonomiske samarbejde, hvori Danmark har deltaget i en række år med det triste resultat, at vi ganske vist har fået internationale overenskomster om liberalisering, om told, om mestbegunstigelser o. s. v., men medens Danmark har overholdt sine forpligtelser, har visse andre lande fundet udveje til ikke at overholde deres. Derfor kunne statistisk departement i sin nytårsoversigt meddele, at prisklemmen mellem Danmarks eksportpriser og Danmarks importpriser i løbet af 5-året 1950-55 har givet Danmark et tab på over 5 milliarder kr. Jeg synes, at dette er noget, der stemmer til eftertanke, og at det bekræfter de betænkeligheder, mit parti gav udtryk for, da vi her i tinget behandlede Anceyprotokollen og senere Torquay-protokollen.

Vi har ikke stor tillid til, at det nytter at gå videre ad den vej, man hidtil er gået. Det er meget godt med internationale protokoller, som kan se smukke ud, det er meget godt med den ene eller den anden form for internationale organisationer til fremme af den mellemfolkelige handel og det mellemfolkelige samvirke, men hvis det i praksis viser sig, at visse deltagere kan finde veje til at smyge sig uden om forpligtelserne, så hjælper det jo ikke så meget, eller rettere sagt, så kan det ende med, at det kommer til at skade Danmark. Det nævnte tal om resultaterne af prisklemmen vidner i den retning.

Vi kan i øvrigt se, i hvilken situation Danmark befinder sig, når vi ser på de seneste meddelelser om, at England, der hidtil har givet et tilskud til ægproduktionen på over 300 mill. kr., mere nøjagtigt 356 mill. kr., om året, nu forhøjer dette tilskud til 702 mill. kr. om året. Det er ikke, så vidt jeg forstår, fordi man giver større tilskud for hvert æg, der lægges af de engelske høns, men det er, fordi det er lykkedes at fremme ægproduktionen så kolossalt i England, at hvis man fortsætter

med det samme tilskud, bliver den samlede sum langt større. Det bringer jo Danmark i vanskeligheder med vor ægekseport, og her har vi et nyt eksempel på, at medens Danmark loyalt — og jeg skal ingenlunde angribe loyalitet — overholder det, der skulle være ikke alene bogstaven, men også ånden i internationale aftaler, er der nogle af Danmarks handelspartnere, der slipper uden om det ved at forhøje deres toldsatser på de produkter, Danmark er særlig interesseret i at sælge, eller ved at give statstilskud, som for Englands vedkommende, til landbrugsproduktionen.

Al den slags gør os uhyre betænkelige, og derfor ser vi os ikke i stand til at medgive disse to forslag nogen anbefaling. Vi vil ved den endelige afstemning i dag afholde os fra at stemme.

Finansministeren (Kampmann): På stats- og udenrigsministerens vegne skal jeg takke for den næsten almindelige tilslutning til de to forslag til folketingsbeslutning. Jeg takker også udvalget, fordi man har indstillet forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m. og i lov om forskellige forbrugsafgifter til vedtagelse med det enkelte lille ændringsforslag, som jeg har stillet.

Det blev her fra talerstolen nævnt, at man mellem anden og tredje behandling af det sidstnævnte forslag skulle se på spørgsmålet om beskatning af Coca Cola. Det må man naturligvis gøre, men jeg tror, man skal være forsigtig med at tage stilling til dette spørgsmål, før man har hørt de oplysninger, tolddepartementet kan give.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af de i Genève den 10. marts 1955 oprettede protokoller vedrørende ændringer i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel og Overenskomsten om Organisation for handelspolitisk Samarbejde.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 120 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.